

F. t. l. vedr. udlændingeloven m.v.

udleveres og bør derfor reguleres ved lov, men det nærmere indhold af disse ydelser er detailregulering baseret på en række nærmere bestemte forudsætninger og behov af mere praktisk orienteret karakter, herunder spørgsmål om, hvorvidt asylansøgeren er indkvarteret på et indkvarteringssted med en vederlagsfri bospisningsordning, om asylansøgeren befinder sig i modtagelses- eller udsendelsesfasen, om asylansøgeren er omfattet af madkasseordningen eller den nye ordning, der foreslås indført, etc.

Også lovtekniske hensyn, herunder hensynet til lovstoffets overskuelighed, og at loven indskrænker sig til at angive de centrale regler, taler herfor.

Dette indebærer, at udlændingelovens regulering af naturalieydelser ikke vil have samme detaljeringsgrad som reguleringen af udbetalingen af kontante ydelser. Baggrunden herfor er, at spørgsmålet om størrelsen af kostpenge og andre mere grundlæggende kontante ydelser i relation til en udlændings underhold efter regeringens opfattelse bør være et parlamentarisk anliggende.

Den nævnte bemyndigelse vil blive udmøntet i overensstemmelse med beskrivelsen af adgangen til udlevering af naturalieydelser til asylansøgere m.fl. i finansloven for 2004.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 18.

8. Præcisering af oplysningspligten i udlændingelovens § 40 og styrkelse af oplysningsgrundlaget i sager om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse m.v.

Efter udlændingelovens § 40, stk. 1, 1. pkt., skal en udlænding meddele de oplysninger, som er nødvendige til bedømmelsen af, om en tilladelse i henhold til udlændingeloven kan gives, inddrages eller bortfalde, eller om udlændingen lovligt opholder sig her i landet.

Det følger af princippet i udlændingelovens § 40, at en udlænding, om hvem der verserer en sag hos udlændingemyndighederne, som udgangspunkt selv bærer ansvaret for at tilvejebringe de oplysninger, der er nødvendige for sagens afgørelse. Det kan f.eks. være oplysninger om udlændingens alder, helbred, uddannelses- og erhvervsmæssig baggrund, familiemæssige relationer og opholdsgrundlag i Danmark.

I relation til denne oplysningspligt finder regeringen for det første, at det bør fremgå udtrykkeligt af bestemmelsen, at oplysningspligten også indebærer en forpligtelse for udlændingen til at meddele de oplysninger, som er nødvendige til bedømmelse af, om udlændingen arbejder lovligt her i landet.

Formålet hermed er at forebygge, at der opstår tvivl om, at også personer, der lovligt opholder sig her i lan-

det – i praksis navnlig personer, som ikke i medfør af udlændingelovens § 14 er fritaget for krav om arbejdstilladelse – kan afkræves de oplysninger, som er nødvendige for at vurdere, om den pågældende lovligt udfører arbejde her i landet.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 14.

Regeringen finder for det andet, at der er anledning til at styrke oplysningsgrundlaget i sager om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse.

Udlændingelovens bestemmelse om humanitær opholdstilladelse (i dag lovens § 9 b) blev indsat ved lov nr. 323 af 6. juni 1985. Efter bestemmelsens stk. 1 kan der gives opholdstilladelse, når væsentlige hensyn af humanitær karakter afgørende taler for at imødekomme ansøgningen. Ansøgning om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse indgives direkte til Integrationsministeriet og behandles således kun i én instans.

Af forarbejderne til bestemmelsen fremgår det bl.a., at der ikke indlægges særlige begrænsninger i bestemmelsen, når det drejer sig om de ganske særlige omstændigheder, som kan begrunde opholdstilladelse. De pågældende hensyn skal dog tale afgørende for, at opholdstilladelse gives, og hermed er det tilkendegivet, at det vil have undtagelsens karakter, at der gives opholdstilladelse.

Det fremgår endvidere bl.a., at de særlige hensyn, som kan begrunde en opholdstilladelse, først og fremmest kan bestå i udlændingens alder, helbredstilstand og andre personlige forhold. Reglen er tiltænkt et snævert anvendelsesområde, og det vil derfor have betydning for vurderingen, med hvilken styrke de enkelte hensyn foreligger, og ikke mindst om de foreligger i kombination.

Efter gældende praksis gives der – i overensstemmelse med det i forarbejderne anførte om bestemmelsens snævre anvendelsesområde – helbredsbetings humanitær opholdstilladelse til personer, som lider af fysisk eller psykisk sygdom af meget alvorlig karakter, og til personer, der ved en tilbagevendende til et hjemland med vanskelige levevilkår vil være i risiko for at få eller opleve en forværring af et alvorligt handicap.

I sager om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse kan der indgå erklæringer fra både læger, psykologer og psykiatere. Integrationsministeriet lægger som udgangspunkt den faglige vurdering i de nævnte erklæringer oprøvet til grund.

Integrationsministeriet har gennem de senere år oplevet, at omfanget og karakteren af ansøgninger om humanitær opholdstilladelse har udviklet sig på en måde, som ikke afspejler formålet med bestemmelsen.